

Hejsek 3

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXX listopad 2014

Pejsek štěká...

Podzimní prázdniny jsou za námi a pomalu se začínají blížit Vánoce. Už máte vymyšlený dárek do tom-boly?

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Kubíkovi. Moc se vás v listopadu nenarodilo...

Haf! Haf! Haf!

Prosím o donesení posledních pár příspěvků. Už je máme skoro ode všech!

Haf! Haf! Haf!

Při hře v klubovně: Skříťka: „Vlk je kačenka?“ Týna: „Ne, vlk je rak. Kačenka je medvěd.“

Haf! Haf! Haf!

Na konci listopadu bude čaj, poslední v tomto kalendářním roce. Pokud máte nefunkční lakrosky či toužíte po malé bedničce, neváhejte a přijďte to napravit :) Těšíme se na vás.

Co budeme dělat?

- 4. 11. Družinovky
- 11. 11. Oddílovka
- 18. 11. Družinovky
- 21. - 23. 11 Listopadová výprava
- 25. 11. Oddílovka
- 28. 11. Čaj (16.00-19.00)

A dále?

- 12.-14.12. Vánoční výprava
- 10.-11.1. Bruslení, Nácvik divadla
- 14.2. Výroční výprava
- 13.-15.3. Divadelní výprava na Sázavku
- 2.-6.4. Velikonoční táboření
- 25.-26.4. Divadelní festival (zatím není na 100%)
- 15.-17.5. Oddílové hry o štítek táborníka
- 29.-31.5. Poklad
- 12.-14.6. Výprava na vodu

Podzimní prázdniny

25. - 29. 10.

Letos jsme opět domluvili klubovnu v Polici nad Metují s místními skauty a vyrazili poznávat tamější krásy přírody. Je pravda, že jsme při dlouhé cestě málem zbořili vlak, ale nakonec jsme šťastně dorazili.

Po společném nákupu zásob na celý pohyb jsme se vrhli do víru Police při orientační hře a zanedlouho jsme znali celé okolí jako své boty. Večer nás čekala výroba draků, které jsme dodělávali ještě několik následujících dní. Několik z nás bylo napadeno strašlivým upírem a nákaza se pomalu rozšířila mezi úplně všechny. Panika neustoupila ani poté, co jsme se všichni, až na několik nových upírů, opět vyléčili.

V neděli jsme se vydali poznávat Broumovské skály

a kochali se krásnými výhledy. Mnozí se naučili novým stromům a ti nejlepší, Mikulda se Štěpánkem jich určili mnoho přes 20.

V pondělí jsme se věnovali divadelním aktivitám, abychom na letošním divadelním festivalu předvedli co nejlepší výkon. Nejstarší jsme po obědě odvezli do vzdálených koutů jen s tajemnými obálky a drželi jim palce, ať zdárně dorazí. Byli šikovní a rychlejší, než jsme čekali.

V úterý konečně došlo na pouštění draků. Vítr nás nijak závrtně nepotěšil, a tak létalo jen několik vyvolených, kteří měly předpoklady. Ještě jsme využili místní atrakce – Polického questu, který formou doplňování do básniček zkoušel znalosti okolí a vybrali si odměnu v muzeu Papírových modelů.

To už se však podzimky chýlily ke konci, a tak jsme se vydali zpět na nádraží a tentokrát už jsme tolik energie neměli.

ŠIFRY

Díl třetí

Třetí oddílová šifra je založena na jednoduché substituci, kdy všechna písmena v naší zprávě posuneme o námi určený počet písmen v rámci abecedy. Většinou k tomu používáme dvě abecedy napsané vedle sebe, přičemž ta druhá je vůči první posunuta o několik písmen buď doprava, nebo doleva.

Vysvětlíme si to na následujícím příkladu: Chceme zašifrovat větu ZA SEDMERO TOVÁRNAMI ŽIL DRAK. Nejprve se rozhodneme, o kolik písmen celý text posuneme a na jakou stranu. Tak třeba o čtyři doprava. To znamená, že pod jednu abecedu (zpravidla se používá ta bez CH a písmen s háčky, tzn. má 26 písmen) napíšeme ještě druhou tak, že A té druhé (posunuté) abecedy bude odpovídat E té původní (vrchní). Dále takhle pokračujeme i s ostatními písmenky – pod F napíšeme B atp., takže pod Z nám vyjde V námi posouvané abecedy. Na zbytá tři písmenka W, X a Y to vypadá, že už nemáme místo, ale my je napíšeme pod A, B a C původní abecedy, kde ještě nic není, takže nám to přesně vyjde.

Poté už stačí vždy vzít písmenko z původní zprávy, najít ho ve vrchním řádku abecedy a do zašifrované zprávy napsat místo něj to písmenko, které jsme napsali do druhé abecedy pod něj. Z původní zprávy nám tedy vznikne

VW OAZIANK PKRWNJWIE VEH ZNWG. Poté už jen stačí pod zašifrovaný text připsat symbol třetí oddílové šifry s patřičným posunem, v našem případě to tedy bude 3P4 (3 = třetí oddílová šifra, P = posun doprava, 4 = o čtyři písmenka). Pokud bychom posouvali doleva, napíšeme místo písmenka P písmenko L.

Když dostaneme šifru s takovýmto označením, postupujeme úplně stejně, pouze vždy najdeme pís-

menko ze zprávy ve spodním řádku tabulky a přepíšeme to, co je nad ním. Procvičit si to můžete na téhle zprávě:

TG ROYZUVGJUBUA BEVXGBA PKJKSK Q KROYIK Q
VUSKXGTIUBO TG INGRAVA. „3L6“

Pokud se vám zprávu podaří do konce listopadu rozluštit a říct její přesné znění Melišce, získáte tím dva kontakty!

Oddílové bodování za říjen

1. Týna	54	15. Esterka	24
2. Johanka	45	16. Jonatan	22
3. Kuba V.	45	17. Matěj	22
4. Julinka	43	18. Tomáš	21
5. David	41	19. Majda H.	19
6. Štěpán	41	20. Kuba N.	17
7. Edík	37	21. Vojta	17
8. Máťa	35	22. Alex	14
9. Kryštof	34	23. Majda P.	14
10. Skříťa	34	24. Bert'a	13
11. Mety	33	25. Vašík	5
12. Jósa	31	26. Honzík	0
13. Mikulda	29	27. Jéňa	0
14. Tea	27	28. Mája	0

Simča se ptá...?

Co se vám líbilo nejvíc? Co vás bavilo?

Dáva: Mně se líbilo všechno. Esterka: To jezení rohlíků! Mety: Ehm... Asi taky to jezení rohlíků. Majda: Asi hutututu. Matěj: Nevim, třeba... Oběd! A hra... Třeba schovka. Kryštof: Taky schovka. Alex: Pojídání rohlíků! Edík: Mně přišlo nejlepší to jak sem byl u tý poslední disciplíny první, jak jsme kutáleli ty tenisáky.

Myslíš, že příští rok zvládneš 50ku?

Dáva: Pokud mi to rodiče dovolí, tak jo. Esterka: Ne... Majda: Jo, asi jo. Zkusím to. Kryštof: Co? Nevim. Alex: Rozhodně ne, já ujdu tak maximálně 20 až 25 kilometrů.

Co ti přišlo nejtěžší?

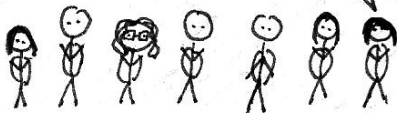
Mety: Nevim. Matěj: Sníst balík plnej kešu, to by bylo nejtěžší. Kryštof: A nejtěžší mi přišlo sníst rohlíky. Alex: Pojídání rohlíků... Edík: No, to mi přišlo to hledání stromů.

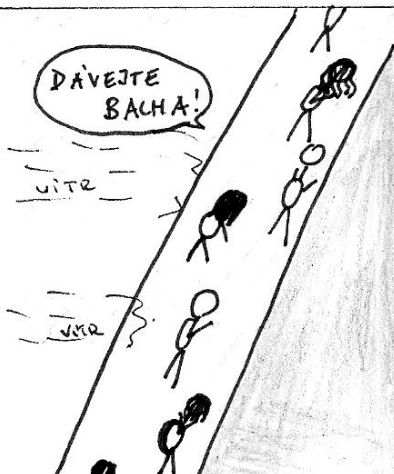
PŘECHOD NÍZKÝCH TATER III

FUJ, TO JE ALE MLHA!

A TAKY DĚSNĚ
FOUKÁ!...

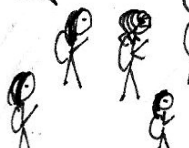

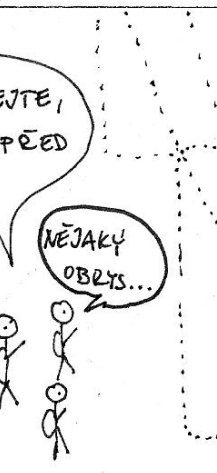
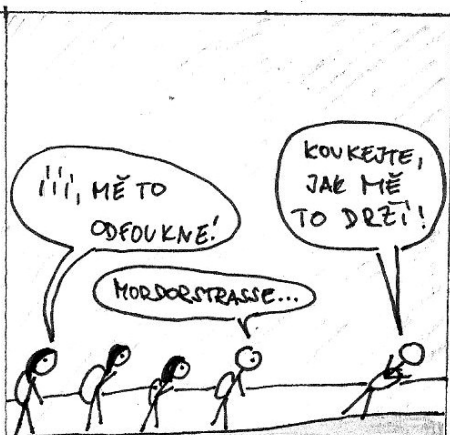
DÁVEJTE
BALHA!

HELE, KOUKE
NĚCO JE
NAÍMA!

KDE?

Smaženice

pokračování povídky od Vosy

....

Sestra, protože byla pod vlivem úspěšného upravení smaženice alespoň pro imaginárního strážníka opět ve své kůži, znovu zapojila všechny své obvody pro drzost, s plnou pusou se nahnula přes zábradlí a na dědu zavolala: „Na tebe už nezbylo!“

Dědeček ji, ač svým slabým zrakem už nemohl rozpoznat, co to právě konzumujeme, velmi dobře slyšel a v odpověď vyřkl cosi, co se zde nehodí opakovat – a vzápětí zmizel ve vchodě do domu. Máti, stále ještě na svého otce našťvaná z rána, jej nehodlala jít udobřovat, a ani táta si nechtěl kazit odpoledne – zůstali jsme tedy všichni čtyři na balkóně, pochutnávali si na medovníku a dědu, který právě hlučně vstoupil do bytu, jsme ponechali vlastnímu osudu.

Sezení na pavlači bylo ukončeno až asi po dalších dvaceti minutách, kdy už i naše duchovně založená maminka seznala, že už bylo dost společně strávených rodinných chvil. Když jsme vstoupili do kuchyně, náš děd už zde nebyl – vše nasvědčovalo tomu, že se zamkl ve své komůrce, v kterou byl po smrti babičky přeměněn náš špajz; potraviny se od té doby skladovaly ve sklepě, což nebylo pro strážníky příliš

pohodlné – tento fakt byl v hádkách s dědou mámi-
ným povětšinou vítězným argumentem, a pokud po
něm ještě přidala výhrůžku, že si děda může kdykoli
své místo s potravinami vyměnit, dědeček většinou
kapituloval.

Z čiré zvědavosti jsem tehdy obhlédl skřítkovu mis-
ku, a velmi jsem se podivil, protože jsem zjistil, že ro-
diče se tentokrát nerozhodli čekat na příkrov noci a
už v tak krátké chvíli stihli nádobku nějak nepozoro-
vaně vyprázdnit – smaženice totiž byla pryč.

Když jsem tedy usedl zpět k počítači, abych to po
všech možných průtazích konečně dohrál, ozvalo se
náhle zachrastění klíčů a děda, celý pobledlý, vyšel ze
své komůrky ven a hned se, s prosebným výrazem v
očích, vydal za mámou.

„Je mi šoufl,“ pravil.

„No a co já s tím,“ opáčila máma, která právě v kou-
pelně u pračky z nejhoršího drhla zablácené kalhoty
z houbařské výpravy.

„Ty to nechápeš,“ nenechal se odbýt náš stařešina,
„mně je fakt hodně špatně.“

„A co mám dělat?“ tázala se tehdy máti, stále zcela
zabraná do své činnosti.

„Odvézt mě na pohotovost,“ zaprosil děda. Tato
věta z jeho úst vylezla vskutku nečekaně. Děda se

odedávna bál všeho lékařstva jako čert kříže, a nyní zcela dobrovolně žádal, aby za nimi byl dopraven.

„Snad to nebude tak zlý,“ nechtěla věřit máma. Ale bylo. Než našla klíče od vozu, děda se stihl dvakrát vyzvracet.

Dědův návrat ze zdravotnického zařízení jsme očekávali s obavami. Mámin odřený favorit však před náš dům dorazil až za dvě a půl hodiny. A bez dědy. Matka rozrazila dveře bytu všecka rudá.

„Taková ostuda! Udělal scénu na celou čekárnu. Nakonec mu vypumpovali žaludek a do zítřka si ho tam nechají na pozorování.“

„A co se mu vlastně stalo?“, vyřkl tak náš otec nevy-slovenou otázku nás všech.

„No co by,“ pravila máti a zpražila nás nevraživým pohledem, jako kdyby byla příčina dědovy nevolnosti zcela zjevná. „Zblajznul tu skřítkovu otrávenou smaženici, nenasyta jeden!“

Podlehl jsem zcela nekontrolovatelnému záchvatu smíchu, nicméně řehot mne brzy přešel – a to nikoli proto, že bych pohlédl do otcovy zamračené tváře, jemuž se tento smích zdál nemístný, ale protože jsem pohlédl na poličku, na níž dříve skřítek stával.

Látková figurka nyní ležela na zádech zkroucena ve velmi zvláštní póze. Skřítkův obličej, který byl dosud poněkud vybledlé narůžovělé barvy, byl nyní – ač

se to zdálo neskutečné – všecek zelený. Nakreslené doširoka otevřené oči byly nyní zavřeny a usměvavá pusa byla semknuta v křečovitý škleb.

Diagnostikovali jsme otravu houbami.

Skřítko jsme pochovali pod strom na dvoře domu. K hrobečku mu už však potraviny nenosíme. A jedno pozitivum to koneckonců má. Mámu zase na nějakou dobu přejdou všechny pokusy o sblížení se s duchovnem nás obklopujícím.

Zápisek z deníku Henryho Westforda

7. května 1906

„V kavárně Piccola Cucina došlo opět ke ztrátě několika pytlů kávy. Kontaktoval jsem osobu zodpovědnou za tento podnik a ten se okamžitě vydal po stopách ztracené kávy. Po několika denní námaze se mu povedlo pytle dohledat, a však když mi poslal telegrafem popis, kde se pytle nachází, došlo v telegrafní poštovně k chybě a zpráva dorazila velmi zmatečně...”

Některá písmena jsou v telegrafu přeházená ale, když tři dvojice po sobě jdoucích písmen prohodíš, vyjde ti, kde se pytle s kávou našly.

P D O P O L D A O H U

Oddílová místa

V tomto čísle to bude trochu chyták – nebudu po vás chtít, abyste mi řekli, kde se lidé na fotce nacházejí, nýbrž kam jdou. Stačí, když mi řeknete, jak se tomu místu mezi Vpředáky říká.

SMRT HENRYHO WESTFORDA OTŘÁSLA NEWYORSKOU BURZOU

CO BUDE DÁL?

Smrt velkoobchodníka Henryho Westforda zapříčila chaos na newyorské burze. Pan Westford vlastnil významné podniky a výrazně ovlivňoval dění na burze. Většinu svých podniků před smrtí prodal a tři své menší podniky (Piccola Cucina Café, Eataly Café a Magador Café) odkázal svým vzdáleným příbuzným z Evropy. Noví vlastníci Westfordových podniků z řad zkušenějších hráčů na newyorské burze nemají s řízením podniků problém, byl sice zaznamenán menší pokles, ale většinou podniky prosperují. Zajímavější situace je u Westfordových nezkušených dědiců. Časem se ukáže, zda se dovedou v novém prostředí rozkouskat a rozmnožit svůj majetek, či podniky kvůli špatnému řízení zkrachují. Prozatím se tyto nevýznamné podniky pod řízením nových majitelů drží a mohli by mít našlápnuto k slušné budoucnosti. Stačí ale jediná větší chyba, špatná investice a Westfordovi dědicové končí.

O tom jak se bude situace vyvíjet vás budeme průběžně informovat.

Pro New York Times zvláštní zpravodaj
John Blake

Hádanky Pro mladší

Pokud v závodě předběhnete závodníka na druhém místě, na kolikátém místě budete?

Pro starší

Na stole leží 3 váčky. Jeden obsahuje dvě černé, druhý dvě bílé a třetí jednu černou a jednu bílou kuličku. Na váčcích byly cedulky ČČ, BB, ČB. Někdo je však úmyslně pomíchal tak, že žádná cedulka teď není na správném místě.

Kolik musíme vytáhnout kuliček a z kterých váček tak, abychom dokázali cedulky správně přiřadit?

Po vytažení kuličku ihned vracíme do toho samého váčku.

Eliška (728 467 049)

Májka (725 807 853)

Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

